

egne Omstændigheder, om de overhovedet havde nogen Betydning. Det er derfor vistnok fuldkommen rigtigt, at der i saa Henseende skeer en Forandring som den, Lovforslaget gaaer ud paa, men det forekommer mig, at det Rigtigste er at sige, at Regjeringen er bemyndiget til ved kongelig Anordning at give Forstrifter for at undgaae Paaseiling med samme Virkning, som om de vare givne ved Lov, og at dette da stilles op som den første og vigtigste Sætning istedetfor at skjules i en Mellemsetning. Det andet Spørgsmaal bliver da, hvilken Virkning det skal have, naar disse Forstrifter tilfidesættes. Den første Virkning bliver Straffebøder, som det oprindelige Lovudkast gik ud paa, men ved Siden deraf er det, om end ikke ganske nødvendigt, saa dog hensigtsmæssigt, tillige at antyde, at der efter Omstændighederne ogsaa vil kunne følge Erstatningsansvar dermed. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale Vedtagelsen af det Endringsforslag, jeg har været med at stille, idet det er min Overbevisning, at det kun gaaer ud paa at tydeliggjøre Lovforslaget, og at dette ikke vil møde Modstand i det andet Thing, naar det der fremtræder i denne Stikelse.

Indenrigsministeren: Det ærebe Medlem for Kjøbenhavn (L. C. Larsen) erklærede sig fuldstændig enig med det ærebe Medlem for Thisted Amt (Klein); men i eet Punkt synes de dog ikke at være enige, idet det ærebe Medlem for Kjøbenhavn (L. C. Larsen) nærmest udtalte sig i Overensstemmelse med mig, nemlig derhen, at Endringsforslaget ingen Forandring gjør i Realiteten. Jeg troer, at dette er det rigtige Synspunkt at see Forslaget fra, og det er ogsaa støttet derpaa, jeg har tilladt mig at udtale, at jeg ikke troer, at Vedtagelsen af det vil berede nogen Vanstielighed i Landstinget.

Klein: Den ærebe Minister maa have misforstaaet mine Udtalelser; jeg har gjentagende udtalt, at jeg ikke troer, at Vedtagelsen af Endringsforslaget vil medføre nogen Forandring i Realiteten, og jeg er altsaa enig med det ærebe Medlem for Kjøbenhavn (L. C. Larsen)

og forsaavidt ogsaa med den ærebe Minister; men, hvad jeg troer, at Forandringen vil føre til, er en Tydeliggjørelse og en Hjernelse af Tvivl med Hensyn til et meget vigtigt Realitetspunkt, som der ellers efter min Opfattelse kunde opstaae af Lovforslaget.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, skred man til Afstemning, hvorved

Forslag af L. C. Larsen, Tuxen, Adler og Klein:

Lovforslaget affattes saaledes:

„Ved kongelig Anordning kan der foreskrives Forholdsregler til Sagtagelse af Tørværne af Damp- og Seilskibe for at undgaae Paaseiling. Foruden det Erstatningsansvar, som de Paagjældende efter Omstændighederne, i Medfør af de almindelige Rettsregler, ville kunne paadrage sig ved Tilfidesættelse af de saaledes foreskrevne og kundgjorte Forholdsregler, medfører saadan Tilfidesættelse Straf af Bøder indtil 100 Rd. Sager angaaende Bømmelse af beslige Bøder behandles som offentlige Politifager, i Kjøbenhavn for Sø- og Handelsretten. Bøderne tilfalde Statskassen.“

vedtoges med 51 Stemmer mod 4.

Forslag af de Samme:

Lovens Titel forandres til:

„**Lov**
angaaende

Forholdsregler for at undgaae Paaseiling og Ansvar for deres Tilfidesættelse.“
vedtoges uden Afstemning.

Derefter fattes Lovforslagets Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 62 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til førstkommende Søndag Middag Kl. 1.